ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
Καραϊσκάκη 143
ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦ. 23—84
Ἔτος 18ον, ἀριθ. φύλλου 1370

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
29
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1952
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ δρχ. 1.000

Ἀπόψεις τῶν ἰθυνόντων Ἀμερικανῶν

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ ΣΤΑΛΙΝ ΑΠΟΒΛΕΠΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟ ΝΑ ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΣΟΥΝ ΤΟΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΔΥΣΕΩΣ

Ἡ Ρωσσία φέρεται ἐπιτυχοῦσα εἰς τὸ πρῶτον στάδιον

ΤΟ ΑΙΦΝΙΔΙΟΝ ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Τοῦ εἰς Νέαν Ὑόρκην ἀνταποκριτοῦ μας κ. P. T. PAPPAS

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Αἱ δηλώσεις τοῦ στρατάρχου Στάλιν καὶ τὸ αἰφνιδίως ἀναγγελθὲν ταξείδιον εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας, τοῦ Βρετανοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τσώρτσιλ, ἐξακολουθοῦν νὰ εἶνε τὸ ἐπίκεντρον σοβαρωτάτων ζυμώσεων καὶ συζητήσεων μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς νέας ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως, ὑπὸ τὸν πρόεδρον Ἀϊζενχάουερ, ὡς καὶ τῶν ἰθυνόντων κύκλων τοῦ Ρεπουμπλικανικοῦ κόμματος.

Χθὲς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐσημειώθη μεγάλη κίνησις εἰς Οὐὼλ Στρήτ, ὅπου τὰ κεντρικὰ γραφεῖα τοῦ Ρεπουμπλικανικοῦ κόμματος καὶ ἐπανειλημμέναι συσκέψεις ἔλαβον χώραν ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ληφθοῦν καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων κατέστη ἤδη ἐνήμερος ὁ κ. Φόστερ Ντάλλες, ὅστις θὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν κ. Ἄτσεσον εἰς τὸ Στέητ Ντηπάρτμεντ.

Εἰς τοὺς ἰθύνοντας κύκλους τοῦ Ρεπουμπλικανικοῦ κόμματος ἐπικρατεῖ ἡ ἄποψις, ὅτι αἱ δηλώσεις τοῦ στρατάρχου Στάλιν εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς ἄλλης προηγηθείσης καταστάσεως εἰς τὴν διεθνῆ πολιτικήν.

Ἡ Ρωσσία θεωρεῖ ὡς ἐπιτυχίαν της, τὸ ὅτι ἡ Εὐρώπη, ὡς διεπιστώθη εἰς τὸ συγκληθὲν συμβούλιον τοῦ ΝΑΤΟ, δὲν διατρέχει κίνδυνον σοβιετικῆς ἐπιθέσεως καὶ οὕτω ἐπῆλθε διαφωνία εἰς τὰ προγράμματα τῶν ἐξοπλισμῶν μεταξὺ Ἡν. Πολιτειῶν καὶ Κρατῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, τὰ ὁποῖα θεωροῦν τὴν διεθνῆ κατάστασιν ὡς εἰσελθοῦσαν εἰς στάδιον ὑφέσεως, μὴ προοιωνίζον στρατιωτικὴν δρᾶσιν ἐξ Ἀνατολῶν. Οὕτως ὁ ἐξοπλισμὸς τῆς Εὐρώπης καὶ ἡ στρατιωτικοποίησις τῆς Δυτικῆς Γερμανίας χρονικῶς ἐσημειώθησαν ὡς σημεῖον ἐνδείξεως χαλαρώσεως.

Κατόπιν τούτων, ἡ εὐκαιρία διὰ τὸν στρατάρχην Στάλιν ὑπῆρξε μοναδική, εἰς τὸ νὰ δώσῃ ἕνα καίριον πλῆγμα κατὰ τῶν ἐξοπλισμῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ἰσχυριζόμενος ὅτι ἡ εἰρηνικὴ διευθέτησις τῶν διεθνῶν προβλημάτων δύναται νὰ ἐπέλθῃ διὰ συνεννοήσεων.

Αἱ δηλώσεις τοῦ στρατάρχου Στάλιν, εἰς τὴν Εὐρώπην ἠκούσθησαν μετὰ μεγάλης εὐμενείας καὶ αἰσιοδοξίας, ἐνῷ ἀντιθέτως εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας ἐγένοντο ἀποδεκταὶ μετὰ μεγίστης ἐπιφυλακτικότητος, λόγῳ τῆς γνωστῆς μέχρι τοῦδε ἀκολουθουμένης Σοβιετικῆς τακτικῆς εἰς τὰ διεθνῆ ζητήματα.

Οὕτω εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας, σαφῶς τονίζεται ὅτι ὁ στρατάρχης Στάλιν, μὲ τὴν ἐπέμβασίν του προσπαθεῖ νὰ τονώσῃ τὴν προπαγάνδαν περὶ εἰρήνης, διὰ νὰ ἐπιφέρῃ ἀναστολὴν εἰς τοὺς ἐξοπλισμοὺς τῆς Δύσεως. Ὑπογραμμίζεται μάλιστα ἰδιαιτέρως, ὅτι ὁ Ἀνατολικὸς Συνασπισμὸς Κρατῶν ὑπὸ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν διατηρεῖ σήμερον ἐπὶ ποδὸς πολέμου 300 μεραρχίας πλήρως ἐξωπλισμένας καὶ 20 000 ἀεροπλάνα, ἐνῷ ἡ Δύσις δὲν διαθέτει οὔτε 50 μεραρχίας. Καὶ ἐν τούτοις ἡ Ρωσσία ὁμιλεῖ περὶ ἀφοπλισμοῦ, βάσει τῶν ὑπαρχουσῶν δυνάμεων καὶ ἄνευ ἐλέγχου ὅμως εἰς τὸ ἔδαφός της.

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΤΣΩΡΤΣΙΛ

Τὸ αἰφνιδίως ἀναγγελθὲν ταξείδιον τοῦ κ. Τσώρτσιλ εἰς Ἡν. Πολιτείας, ἐπιταχυνθὲν κατὰ δύο ὁλοκλήρους μῆνας, ἐξετάζεται ἐπίσης μὲ μεγάλην περίσκεψιν.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, ὁ Βρετανὸς πρωθυπουργὸς ἔχει ἀνησυχήσει ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὰς ὑποβληθείσας εἰς αὐτὸν ἐκθέσεις ἐξ Οὐάσιγκτων ἐν σχέσει μὲ τὰς ἀποφάσεις τὰς ὁποίας πρόκειται νὰ λάβῃ ὁ νέος πρόεδρος κ. Ἀϊζενχάουερ, εἰς τὸ ζήτημα τῆς Κορέας.

Ἀπόφασις τοῦ κ. Τσώρτσιλ εἶνε νὰ ὑπογραμμίσῃ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιχειρηθοῦν λύσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἔχουν τὸ ἀποτέλεσμα ἐπεκτάσεως τῆς συρράξεως εἰς Ἄπω Ἀνατολὴν καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀναζητηθοῦν τοιαῦται ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν διαπραγματεύσεων, ἔστω καὶ ἐὰν αὗται εἶναι ἐπίπονοι καὶ θὰ χρονίσουν. Ἐπίσης ὁ κ. Τσώρτσιλ φαίνεται εὐμενῶς διατεθειμένος, ἔναντι τῶν δηλώσεων τοῦ στρατάρχου Στάλιν, περὶ συνεννοήσεως, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐκ τῶν προτέρων ἀπὸ κοινοῦ συμμαχικῆς μελέτης τῶν συζητηθησομένων θεμάτων.

P. T. PAPPAS

Αἱ Ἑλληνοσερβικαὶ στρατιωτικαὶ συνομιλίαι

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΜΥΝΤΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ Ν.Α.Τ.Ο.

Ἡ ἄμυνα Θράκης - Μακεδονίας

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 28. (Ἰδ. ὑπηρ.). Πληροφορίαι ἐξ Ἀθηνῶν ἀναφέρουν, ὅτι αἱ Ἑλληνο—γιουγκοσλαβικαὶ ἐπιτελικαὶ στρατιωτικαὶ συνομιλίαι, αἱ ὁποῖαι ἤρχισαν ἀπὸ ἡμερῶν, συνεχίζονται μὲ ἀπόλυτον κατανόησιν, ἐκ μέρους ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

Ἡ Γιουγκοσλαβικὴ στρατιωτικὴ ἀποστολή, κατατοπίζεται ἤδη λεπτομερῶς, ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων Ἐπιτελῶν, ἐπὶ τῶν προσφάτως ληφθεισῶν ἀποφάσεων, διὰ τὴν ἄμυναν τοῦ Βαλκανικοῦ χώρου, εἰς τὸ συγκληθὲν εἰς Παρισίους Συμβούλιον τοῦ ΝΑΤΟ, τὸ ὁποῖον καθώρισε τὰς ἀμυντικὰς ζώνας, Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας, τὰ ἔργα ἀμύνης τὰ ὁποῖα θὰ ἐκτελεσθοῦν εἰς αὐτάς, ὡς καὶ τὸν ἐξοπλισμὸν τῶν στρατῶν Ἑλλάδος—Τουρκίας καὶ Γιουγκοσλαβίας.

Αἱ συνομιλίαι τῶν Ἀθηνῶν, ἀποβλέπουν κατὰ πρῶτον, εἰς μίαν στενωτέραν ἑλληνογιουγκοσλαβικὴν στρατιωτικὴν συνεργασίαν, διὰ τὴν περίπτωσιν ἀντιμετωπίσεως ἐπιθέσεως ἐξ Ἀνατολῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν ἄρσιν τῶν ὑφισταμένων δυσχερειῶν, ἐν σχέσει μὲ τὴν συμβολὴν τῆς Τουρκίας, εἰς τὴν ἄμυναν τῆς Θράκης, δεδομένου ὅτι ἡ τελευταία αὕτη, ἐκφράζει ἐνδοιασμούς, διὰ τὴν διάθεσιν τῶν ζητουμένων στρατιωτικῶν δυνάμεων, τὰς ὁποίας ἀρνεῖται νὰ ἀποσπάσῃ ἐκ τῶν ἀσιατικῶν συνόρων της πρὸς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν.

Ἡ Τουρκία, εἰς τὰς συζητήσεις τῶν Παρισίων, ἐπέμεινεν ὅπως τὴν ἄμυναν τῆς Θράκης ἀναλάβουν ἡ Ἑλλάς, ἡ Γιουγκοσλαβία, τρεῖς Τουρκικαὶ μεραρχίαι καὶ τὰ στρατεύματα τοῦ ΝΑΤΟ, τὰ ὁποῖα θὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τὴν ἀνατολικὴν λεκάνην τῆς Μεσογείου. Ἡ πρότασις ὅμως αὕτη τῆς Τουρκίας ἀφέθη νὰ ἐπανασυζητηθῇ κατὰ τὴν προσεχῆ σύγκλησιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ ΝΑΤΟ, ἵνα ἐν τῷ μεταξὺ προχωρήσουν αἱ ἑλληνογιουγκοσλαβικαὶ στρατιωτικαὶ συνομιλίαι καὶ καθορισθῇ πλέον σαφῶς, ὁ ρόλος τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ τοῦ στρατοῦ της, εἰς περίπτωσιν ἐχθρικῆς ἐπιθέσεως.

Μέχρι τοῦδε ὁ στρατάρχης Τίτο δὲν ἐξεδήλωσε τὸν τρόπον τῆς ἀμύνης τῆς χώρας του καὶ δὲν ἀνέπτυξε τὰ στρατιωτικὰ ἐπιτελικὰ σχέδια τῆς Γιουγκοσλαβίας.

Ἤδη μὲ τὰς ἀρξαμένας εἰς Ἀθήνας στρατιωτικὰς ἑλληνογιουγκοσλαβικὰς συνομιλίας, θὰ διαφανοῦν αἱ προθέσεις τοῦ στρατάρχου Τίτο, ἐν σχέσει μὲ τὴν ἄμυναν τῶν γιουγκοσλαβικῶν ἐδαφῶν, συνδυαζομένης ταύτης, μὲ τὴν σύμπραξιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἄμυναν τῆς Θράκης.

ΠΩΣ ΘΑ ΚΑΤΑΣΤΗ ΔΥΝΑΤΗ Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Τοῦ κ. Α. Χ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ—

Ἡ Πάτρα, ἡ ὁποία ἄλλοτε ἔσφυζεν ἀπὸ οἰκονομικὴν ζωτικότητα, σήμερα φθίνει κατὰ τρόπον ἀπογοητευτικὸν καὶ τὰ αἴτια εἶναι γνωστὰ εἰς ὅλους μας ὅπως π.χ. ἡ δημιουργία τῶν νέων γειτονικῶν λιμένων, ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν στρατιωτικῶν κέντρων, τὸ Πορθμεῖον τοῦ Ρίου καὶ ἡ μὴ προσέγγισις τῶν ὑπερωκεανείων κλπ.

Πρέπει λοιπὸν νὰ προσανατολισθῶμεν πρὸς νέας κατευθύνσεις καὶ νὰ ἀναζητήσωμεν νέας πηγὰς εἰσοδημάτων.

Μεταξὺ ἄλλων, ἡ Πάτρα θὰ μποροῦσε π.χ. κάλλιστα ν' ἀναπτυχθῇ ὡς τουριστικὴ πόλις.

Προκαταβολικῶς πρέπει νὰ κατανοήσωμεν ὅτι Τουρισμὸς δὲν σημαίνει νὰ φροντίζωμεν ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν ἐξωραϊσμὸν τῆς πόλεως. Αὐτὸ εἶναι προϋπόθεσις. Τουρισμὸς εἶναι κυρίως: μέριμνα νὰ ἐξεύρωμεν τρόπους προσελκύσεως ξένων οἱ ὁποῖοι θὰ ἔλθουν νὰ ἐξοδεύσουν ἐδῶ τὰ χρήματά των.

Ἀλλ' ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, δυστυχῶς, δὲν διαθέτομεν καὶ πολλὰ πράγματα.

Ἔχομεν ὅμως ἕνα θαυμάσιο καὶ πανύψηλο βουνό: τὸ Παναχαϊκὸν (1926 μέτρα) τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὴν πόλιν μας ἕως τὴν κορυφήν του εἶναι μόνον 10 χιλιόμετρα εἰς εὐθεῖαν γραμμήν, ὅσον δηλαδὴ ἀπέχει ἡ Πάτρα ἀπὸ τὸ Ρίον καὶ τὸ ὁποῖον ἀφίνομεν ἀνεκμετάλλευτον.

Τὸ βουνὸ αὐτὸ θὰ ἦταν ἕνα πραγματικὸ χρυσωρυχεῖο διὰ τὴν πόλιν μας ἂν κατωρθώναμε καὶ δημιουργούσαμε ἐκεῖ ἕνα ὡραῖο καὶ πολιτισμένο θέρετρον μὲ σύγχρονα καὶ μεγάλα ξενοδοχεῖα καὶ ἐξοχικὲς κατοικίες ὅπως εἰς τὴν Φτέρη τοῦ Αἰγίου, τὰ Τρίκκαλα τῆς Κορινθίας καὶ τὴν Πορταριὰ τοῦ Βόλου.

Σημειωτέον ὅτι μέχρι τὰ 800 περίπου μέτρα ὑπάρχει δρόμος καὶ μὲ μίαν μικρὰν προέκτασιν θὰ ἔφθανεν εἰς τὰ 1200 μὲ 1500 μέτρα, ὅπου θὰ ἦτο ἰδανικὸς τόπος διὰ τὰ ξενοδοχεῖα καὶ ὅπου διὰ νὰ φθάσῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν πόλιν δὲν θὰ ἐχρειάζετο πε-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελ.)

Οἱ Ἕλληνες τοῦ ἐξωτερικοῦ —

Γράμματα ἀπὸ τὸ Παρίσι

Τοῦ κ. Γ. ΣΙΓΑΛΟΥ —

ΠΑΡΙΣΙ Δεκέμβριος

Παράξενη πόλις! Τὸ γκρίζο—μουντὸ τυλίγει κάθε ζωή. Ποὺ κυλᾶ γρήγορα καὶ σκορπίζει σὲ κάθε ψυχή, ὄνειρα καὶ φροντίδες. Ἄνθρωποι κάθε φυλῆς αὐλακώνουν τοὺς ἀτέλειωτους δρόμους. Ὅλοι τρέχουν. Κίνητρο. Ὁ πλοῦτος ἢ ἡ δόξα, ὁ ἔρωτας, ἡ γνῶσις ἢ οἱ ἀνάγκες τῆς ζωῆς. Καὶ τὸ ἀδιάκοπο γύρισμα σκιτσάρω στὴν ἀνθρώπινη ὄψι τὸ φόντο τῆς κούρασης. Παράξενη πόλις! Σὲ λίγες στιγμές. Σβύνει τὸ φόντο. Λάμπει τὸ γέλοιο. Ξεχνᾶς. Αὔριον θὰ ἀρχίσουν ἔντονες σκέψεις. Κι' αὐτές, θὰξεχασθοῦν. Τὸ γκρίζο σκεπάζει πάντα τοῦ ἰδίου κύκλου τὸ γύρισμα.

Κι' ἔρχεσαι νὰ πῆς. Πόλις. Κατάρα. Σταματᾶς. Μετανοεῖς. Παρίσι. Κομμάτι παραδείσου. Αὐτὸ εἶναι. «Παντάμ» Ἀρέσει τόσο! Ὁ λεπτὸς ἀέρας τοῦ Παρισιοῦ π' ἀκολουθεῖ καὶ σφίγγει ὅποιον τὸν γνωρίσει... Ἀτομικὰ σὲ πληθώρα κόπου μπλεγμένος. Βρῆκα τὴν περασμένη ἑβδομάδα ξεκούραση. Σὲ μιὰ γιορτὴ ποὺ ἔνοιωσα χαρὰ γιὰ τὴν ἐθνικότητά μου. Σὲ τέσσαρες Ἕλληνες ὀφείλεται ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τῆς γιορτῆς. Τοὺς ἀξίζει κάθε ἔπαινος. Ὁ σύμβουλος τῆς πρεσβείας κ. Ἀβέρωφ ἔφυγε ἀπὸ τὴ γιορτὴ γεμᾶτος ἱκανοποίησι. Στὸ Νεϊγὺ καὶ στὴν ὁδὸν Μπουρντὸν 74 στεγάζεται ἡ Γαλλικὴ ἐθνικὴ Σχολὴ τῶν Τελωνειακῶν. Ἐδῶ φοιτοῦν πολλοὶ ξένοι μετεκπαιδευόμενοι Τελωνειακοί. Ἕλληνες εἶναι τέσσαροι. Οἱ κ.κ. Α. Παρασκευᾶς, Β. Μαρκόπουλος, Α. Καραδῆμας καὶ Κ. Χλιαρᾶς. Κάθε χρόνο ἡ Σχολὴ ἐπὶ τῇ ἀφίξει τῶν νέων μαθητῶν δίνει μιὰ ἑορτή. Κάθε κράτος χορεύει χορὸ τοῦ τόπου των ἢ ἐκτελεῖ ἕνα σκέτς.

Στὸ τέλος παρατίθεται γεῦμα καὶ μέχρι πρωΐας χορός. Στὴ μεγάλη αἴθουσα ὁ κόσμος εἶχε συγκεντρωθεῖ ἀπὸ νωρίς. Κάθε

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Τὸ μεγαλύτερον τοῦ κόσμου

ΟΙ ΒΡΕΤΑΝΟΙ ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΑΝ ΚΑΙ ΝΕΟΝ ΤΑΧΥΚΙΝΗΤΟΝ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΤΙΚΟΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ

Δύναται νὰ πλήξῃ οἱονδήποτε σημεῖον τῆς ὑδρογείου

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 28. Ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας ἀνεκοίνωσεν ὅτι κατεσκευάσθη τὸ μεγαλείτερον καὶ συγχρόνως ταχύτερον καὶ ἰσχυρότερον τετρακινητήριον ἀεριωθρύμενον βομβαρδιστικὸν ἀεροπλάνον τοῦ κόσμου. Ἡ μαζικὴ παραγωγὴ ἀεροπλάνων τοῦ τύπου αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου συνεπληρώθησαν τελευταίως αἱ δοκιμαί, θὰ ἀρχίσῃ λίαν συντόμως. Τὸ ἀεροπλάνον αὐτὸ θὰ δύναται νὰ βομβαρδίζῃ οἱονδήποτε σημεῖον τῆς ὑδρογείου, ἔχον τὰς βάσεις του ἐπὶ Ἀγγλικοῦ καὶ μόνον ἐδάφους.

ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΗΝΟΙΞΑΝ ΠΥΡ ΚΑΤΑ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΠΕΡΙΠΟΛΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 28. Ἐπεῖγον τηλεγράφημα ἐξ Ἀγκύρας ἀναφέρει, ὅτι νέον σοβαρὸν ἐπεισόδιον ἔλαβε χώραν σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὰ Τουρκοβουλγαρικὰ σύνορα. Ὁ ἐν Ἀγκύρᾳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Ρώυτερ μεταδίδει σχετικῶς, ὅτι Βούλγαροι στρατιῶται ἤνοιξαν πῦρ ἐναντίον Τουρκικῆς περιπόλου παρὰ τὰ Τουρκοβουλγαρικὰ σύνορα, καθὼς ἐπίσης ἐναντίον Τούρκων πολιτῶν, ἀσχολουμένων μὲ τὴν καλλιέργειαν ἀγρῶν. Δὲν ἐγνώσθη μέχρι τῆς στιγμῆς ἂν ἐσημειώθησαν θύματα, προστίθεται ὅμως ὅτι ἡ Τουρκικὴ περίπολος ἀπήντησε εἰς τοὺς πυροβολισμούς. Ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις θὰ ἀπευθύνῃ πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἔντονον διακοίνωσιν διαμαρτυρίας.

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

ΤΕΛ—ΑΒΙΒ. Τὸ ὀρθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἰεροσολύμων ὑπὸ τὸν Πατριάρχην Τιμόθεον ἐξαπέλυσεν ἔντονον ἐκστρατείαν κατὰ τῆς κομμουνιστικῆς διεισδύσεως καὶ ἐπιρροῆς μεταξὺ τῶν ἀραβοφώνων ὀρθοδόξων τῆς Παλαιστίνης. Κομμουνισταὶ πράκτορες ὑπὸ τὸν Ρῶσσον ἀρχιμανδρίτην Πολύκαρπον κινούμενοι δραστηρίως εἶχαν κατορθώσει νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὴν δυσαρέσκειαν τοῦ ἀραβοφώνου πληρώματος καὶ κατωτέρου κλήρου κατὰ τοῦ ἀνωτέρου κλήρου, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖται ἀπὸ Ἕλληνας.

Τὸ Πατριαρχεῖον ἀνέπτυξε τὴν ἐκπαιδευτικὴν καὶ κοινωνικὴν δρᾶσιν του μεταξὺ τῶν ἀραβοφώνων ὀρθοδόξων του. Ἵδρυσε νέα σχολεῖα εἰς τὴν ἀραβικὴν μειονότητα εἰς τὴν Χάϊφαν καὶ τὴν Γιάφφαν, ἀνέπτυξε πολλὰ ἄλλα καὶ τοὺς ἐχορήγησε βιβλία καὶ ὄργανα, ἵδρυσε δὲ ἐπίσης ὑπηρεσίας κοινωνικῆς προνοίας. Ὑπερδιπλασιάσθησαν οἱ μισθοὶ τῶν κατωτέρων κληρικῶν, καὶ ἐχορηγήθησαν εἰς αὐτοὺς εἴδη ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως. Ἡ δρᾶσις αὕτη κατέστη δυνατὴ χάρις εἰς τὴν ἀποδέσμευσιν ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως τοῦ Ἰσραὴλ τῶν ἐσόδων τοῦ Πατριαρχείου ἐκ τῆς ἀκινήτου περιουσίας του τῆς κειμένης ἐπὶ ἰσραηλιτικοῦ ἐδάφους.

—Γεγονότα καὶ συμπεράσματα—

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ 1952

Τοῦ κ. ΑΛ. ΒΡΗ

Δὲν ὑπῆρξαν καὶ τόσον σοβαρὰ τὰ γεγονότα τοῦ φθίνοντος ἔτους 1952. Καὶ ἡ καλλιτέρα ἀπόδειξις αὐτῆς τῆς διαπιστώσεως εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι τίποτε ἀπολύτως δὲν ἄλλαξε κατὰ τοὺς τελευταίους δώδεκα μῆνες. Ἡ παγκόσμιος οἰκονομικὴ δυσπραγία παραμένει τὸ ἄλυτον πρόβλημα καὶ ὁ ψυχρὸς πόλεμος ἐξακολουθεῖ μὲ τὴν ἰδίαν ἔντασιν, ὅπως ἀκριβῶς καὶ ὁ θερμὸς τῆς μακρινῆς Κορέας. Εἶναι πραγματικά, τόσον ζωντανὰ καὶ τόσον πειστικὰ τὰ ἀνωτέρω συμπεράσματα, ὥστε νὰ περιττεύῃ κάθε ἀνασκόπησις τῶν γεγονότων ἑνὸς ἔτους, ποὺ δὲν ἐσημείωσεν οὔτε ἕνα βῆμα, εἴτε ἐμπρός, εἴτε πρὸς τὰ πίσω, πρὸς μίαν οἱανδήποτε λύσιν τῆς σημερινῆς ἀβεβαιότητος.

Ὁπωσδήποτε ὅμως ἡ ἀγωνιῶσα ἀνθρωπότης ἐπέτυχε κάτι πολὺ σημαντικόν. Καὶ αὐτὸ τὸ κάτι εἶναι ὅτι μπορεῖ καὶ πάλιν νὰ ἐλπίζῃ πὼς ὁ κίνδυνος νέου πολέμου, μιὰ καὶ δὲν ἔγινε μέχρι τώρα, ἴσως, ἢ καὶ ἀσφαλῶς, ἀπομακρύνεται γιὰ κάμποσο ἀκόμη καιρό.

Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ καυχηθῇ πὼς γνωρίζει τί σκέπτεται, ἢ τί μᾶς ἐπιφυλάσσει εἰς τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του ὁ ὑπερεβδομηκοντούτης Ρῶσσος πρωθυπουργός. Οὔτε ἀκόμη τί σχεδιάζει ὁ νέος πρόεδρος τῆς Ἀμερικῆς, ὁ στρατηγὸς Ἀϊζενχάουερ, γιὰ νὰ ἐξουδετερώσῃ τὶς ἐπεκτατικὲς καὶ ἐπαναστατικὲς τάσεις τῆς Ρωσσίας. Ὅλοι μας ὅμως γνωρίζουμε πλέον ἕνα πρᾶγμα: Ὅτι ἡ ὑπόθεσις τοῦ πολέμου, τοῦ νέου πολέμου, δὲν εἶναι πλέον ζήτημα μόνον διαθέσεων καὶ νοοτροπίας τοῦ οἱουδήποτε ἡγέτου. Εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ ἀπό τινος χρόνου ἀσκεῖ ἀποφασιστικὴν ἐπίδρασιν ἡ ἐπιστημονικὴ ἐξέλιξις τῶν ὁμαδικῶν ὅπλων καταστροφῆς. Μία ἐξέλιξις ποὺ ὁπωσδήποτε θυμίζει εἰς τοὺς ὀξυθύμους κάποιαν νίκην τοῦ Πύρρου. Ποιὸς θὰ τολμήσῃ νὰ αἱματοκυλίσῃ ἐκ νέου τὸν κόσμον; Ποιὸς θὰ τολμήσῃ τὸ αἱματοκύλισμα τοῦ ἰδίου τοῦ λαοῦ του; Ἡ ἀπάντησις δὲν φαίνεται καὶ τόσο δύσκολη.

Δύσκολο εἶναι νὰ προβλέψῃ κανεὶς ἀπὸ τώρα κατὰ ποῖον τρόπον, αὐτοὶ ποὺ πότισαν μὲ πίκρα καὶ φαρμάκι καὶ ἀγωνία ἕνα κόσμο ὁλόκληρο, θὰ προσπαθήσουν νὰ δικαιολογηθοῦν ἀπέναντι τῆς ἱστορίας. Γιατὶ ἡ ἱστορία θὰ γράψῃ ἀσφαλῶς κάποτε, πὼς ὁ τάδε ἡγέτης τῆς τάδε χώρας ἔσειε ἐπὶ χρόνια ὁλόκληρα μίαν ἀπειλὴν κατὰ τοῦ φιλειρηνικοῦ κόσμου χωρὶς κανένα λόγο, τοὐλάχιστον χωρὶς νὰ μπορῇ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπειλή του αὐτή.

Γιατὶ αὐτὸ ἀποδεικνύουν τὰ γεγονότα τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ 1952: Ὅτι κανεὶς δὲν τολμᾷ νὰ ἐξαπολύσῃ νέον πόλεμον. Ὅτι κανεὶς δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐξαπολύσῃ πόλεμον. Ἐξαιρουμένης βέβαια πάντοτε τῆς περιπτώσεως αὐτοκτονίας.

ΑΛΕΚΟΣ Α. ΒΡΗΣ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΕΙΣ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

Ἡ κομμουνιστικὴ Κίνα ἀπειλεῖ ἐπέκτασιν τῆς συρράξεως εἰς περίπτωσιν ἐπιθετικῆς τακτικῆς

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ κ. ΤΣΟΥ ΕΝ ΛΑΪ

Προειδοποιήσεις διὰ τὸν Ἀϊζενχάουερ

ΤΟΚΙΟ. 28. (Ἰδ. ὑπ.). Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τοῦ Πεκίνου μετέδωσε σήμερον ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Κίνας Τσοῦ Ἐν Λάϊ, καθώρισε σαφῶς τοὺς ὅρους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους θὰ ἦτο διατεθειμένη ἡ Κομμουνιστικὴ Κίνα, νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἐπίτευξιν εἰρήνης εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολήν. Κυριώτερος τῶν ὅρων τούτων, εἶναι ἡ ἔναρξις διαπραγματεύσεων εἰς Κορέαν, βάσει τῶν ἤδη συμφωνηθέντων, ἡ σύγκλησις πολιτικῆς διασκέψεως τῶν Ἡνωμ. Ἐθνῶν καὶ τῆς Κίνας, διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ὑπολοίπων θεμάτων τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς καὶ ἡ λῆψις ὁριστικῆς ἀποφάσεως διὰ τὴν τύχην τῶν αἰχμαλώτων Κορεατῶν, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται εἰς τὰ στρατόπεδα τῶν Ἡν. Ἐθνῶν. Περαιτέρω, ὁ Τσοῦ Ἐν Λάϊ, ἐτόνισεν ὅτι ἡ Κίνα δέον νὰ μετάσχῃ εἰς τὴν διάσκεψιν ταύτην, ἀναγνωριζομένης τῆς θέσεώς της καὶ τῆς πρωταρχικῆς τοιαύτης εἰς τὰ ζητήματα τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, εἰς τὴν ὁποίαν σήμερον παίζει τὸν πρωτεύοντα ρόλον.

Εἰς τὰς δηλώσεις του ὁ Κινέζος ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ὑπεγράμμισεν, ὅτι ἡ Λαϊκὴ Κίνα, δὲν θὰ δεχθῇ οὐδεμίαν πίεσιν οὔτε καὶ θὰ ἀνεχθῇ τὴν ἐπιβολὴν ἐναντίον της κυρώσεων, ὡς ἀπειλοῦν, διότι τοιαῦται περιπτώσεις τιθέμεναι εἰς ἐφαρμογὴν ἐκ μέρους τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, θὰ ἔχουν ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὴν ἐπέκτασιν τῆς συρράξεως εἰς ὁλόκληρον τὸν Ἀσιατικὸν χῶρον, μὲ τὴν ἐπὶ πλέον ἀπειλὴν ἑνὸς τρίτου παγκοσμίου πολέμου, δεδομένου ὅτι ὑπάρχει ἀμυντικὴ Σοβιετο Κινεζικὴ συμμαχία.

Ὁ κ. Τσοῦ Ἐν Λάϊ ἐτόνισεν ἰδιαιτέρως, ὅτι εἰς τὸ σχέδιον τῆς γενικῆς ἀντιδράσεως, διὰ τυχὸν πίεσιν ἐπὶ τῆς Κίνας, περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐξέγερσις τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων καὶ τῶν ἰθαγενῶν στοιχείων, εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς Δύσεως, ἠπείλησε δὲ ὅτι ὁ τοιοῦτος πόλεμος, εἰς τὰ σπλάγχνα τῶν συμμαχικῶν χωρῶν, ἐνισχυόμενος ἀπὸ τὰς Λαϊκὰς Δημοκρατίας, θὰ εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἐχθρός, τὸν ὁποῖον θὰ ἔχουν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰ δυτικὰ κράτη καὶ ὁ ὁποῖος πόλεμος, θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα νὰ διαφοροποιήσῃ τελικῶς ὁλόκληρον τὴν πολιτικὴν μορφὴν τοῦ Δυτικοῦ πολιτισμοῦ.

Καταλήγων ὁ κ. Τσοῦ Ἐν Λάϊ ἀνέφερεν ὅτι, ὡς ἐλπίζει, ὁ νέος πρόεδρος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, δὲν θὰ ἐγκαινιάσῃ ἐπιθετικὴν στρατηγικήν, οὔτε ἐναντίον τῆς Βορείου Κορέας, πολὺ δὲ περισσότερον οὔτε ἐναντίον τῆς Λαϊκῆς Κίνας, ἀλλ' ὅτι θὰ ἐνεργήσῃ μὲ περίσκεψιν, προκειμένου νὰ σωθῇ ἡ παγκόσμιος εἰρήνη.

ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΤΥΦΛΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΣΟΒ. ΕΝΩΣΕΩΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. 28. Ἡ ἀρχηγὸς τῆς Ἰνδικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὸν ΟΗΕ κ. Παντίτ, εἰς συνέντευξίν της πρὸς τοὺς «Κυριακάτικους Τάϊμς» ἀναπτύσσει τὰς ἀπόψεις της σχετικῶς μὲ τὴν ὑπὸ τῆς κομμουνιστικῆς Κίνας ἀπόρριψιν τοῦ Ἰνδικοῦ σχεδίου διὰ τοὺς αἰχμαλώτους τῆς Κορέας. Ἡ κ. Παντὶτ ὑπογραμμίζει ὅτι αἱ μυστικαὶ διαπραγματεύσεις μεταξὺ Ἰνδιῶν καὶ Κίνας διὰ τὴν ὁριστικὴν διατύπωσιν τοῦ σχεδίου ἦσαν ἐνθαρρυντικαί, πλὴν ὅμως ἡ αἰφνιδία ὑπὸ τοῦ κ. Βισίνσκυ ἀπόρριψίς του ὑπῆρξεν ἄκρως ἀπογοητευτική, ἀποκαλύπτουσα ὅτι ἡ κομμουνιστικὴ Κυβέρνησις τῆς Κίνας δὲν εἶναι τόσον ἀνεξάρτητος ὅσον θὰ ἐφαντάζετο κανεὶς προηγουμένως.

Διὰ τὴν Τύνιδα καὶ τὸ Μαρόκον

ΤΑ ΑΡΑΒΙΚΑ ΚΡΑΤΗ ΘΑ ΕΝΤΕΙΝΟΥΝ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Θὰ ἐπιβάλλουν ἀντίποινα ἐὰν ἀρνηθῇ τὴν ἔναρξιν σχετικῶν διαπραγματεύσεων

ΡΩΜΗ, (Ἰδ. ὑπ.). Συνεπείᾳ τῆς παραιτήσεως τοῦ Γάλλου πρωθυπουργοῦ κ. Πιναί καὶ τῆς σοβούσης πολιτικῆς κρίσεως εἰς Γαλλίαν, δὲν ἐπεδόθησαν αἱ ἀποφάσεις διαμαρτυρίας πρὸς τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν, αἱ ληφθεῖσαι κατὰ τὴν εἰς τὸ Κάϊρον συνελθοῦσαν διάσκεψιν τῶν Ἀράβων καὶ Ἀσιατῶν διπλωματῶν, ἀντιπροσωπευόντων τὰ 12 ὁμόθρησκα κράτη των.

Ἡ συνταχθεῖσα ἀπόφασις, ἡ ὁποία θὰ ἐπιδοθῇ ἰδιαιτέρως ὑφ' ἑνὸς ἑκάστου ἐκ τῶν ἐν λόγῳ κρατῶν μέσῳ τοῦ εἰς Παρισίους πρεσβευτοῦ των, εἶναι συντεταγμένη εἰς ὕφος αὐστηρὸν καὶ συνιστᾷ ὅπως ἡ Γαλλία παράσχῃ πλήρεις πολιτικὰς ἐλευθερίας εἰς τὸ Μαρόκον καὶ τὴν Τυνησίαν καὶ ὅτι, εἰς περίπτωσιν ἀρνήσεώς της νὰ συμμορφωθῇ καὶ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ, διὰ τὴν ἄμεσον ἔναρξιν συνομιλιῶν μὲ τοὺς νομίμους ἐκπροσώπους τῶν ἐν λόγῳ ἀποικιῶν, θὰ πρέπει νὰ ἀναμένῃ σοβαρὰ ἀντίποινα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐκτραχύνουν τὴν γαλλικὴν θέσιν εἰς τὴν Τυνησίαν καὶ τὸ Μαρόκον καὶ ἐπὶ πλέον διακοπὴν τῶν σχέσεων μὲ τὰς ἀραβοασιατικὰς χώρας.

Ἐπειδὴ ὅμως οἱ μουσουλμανικοὶ σύνδεσμοι τῆς Ὑεμένης, τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας, τοῦ Ἰράκ, τῆς Συρίας, τοῦ Λιβάνου καὶ τῆς Ἰορδανίας, δὲν ἐλπίζουν ὅτι ἡ Γαλλία θὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ νὰ παράσχῃ τὰς ζητουμένας πολιτικὰς ἐλευθερίας εἰς τὴν Τύνιδα καὶ τὸ Μαρόκον, ἤρχισαν ἤδη ἀπὸ τοῦδε νὰ καταρτίζουν δραστηρίως πρόγραμμα ἀντιμετωπίσεως τοῦ ζητήματος, δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων καὶ τὴν παροχὴν ἐνισχύσεως οἰκονομικῶς καὶ εἰς ὅπλα, εἰς ὅλα τὰ ἰθαγενῆ στοιχεῖα, ἵνα δράσουν συντονισμένως, εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ δημιουργηθῇ ἔνοπλος ἐξέγερσις εἰς τὰς ἐν λόγῳ ἀποικίας.

Ἀφ' ἑτέρου, ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀραβικοῦ Συμβουλίου, θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ θὰ ζητηθῇ ὅπως, εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Γαλλία ἀρνηθῇ τὴν ἔναρξιν τῶν συνεννοήσεων, τὸ θέμα περιληφθῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ, ἡ ὁποία θὰ συνέλθῃ καὶ πάλιν εἰς Νέαν Ὑόρκην τὴν 24ην Φεβρουαρίου 1953.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ

ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΝ.... ΤΥΧΗΣ

Ὁ καλὸς Ἅϊ—Βασίλης ἑτοιμάζει τὰ δῶρα του. Μαζύ του, ὅλοι ὅσοι ἀγαποῦν τὸ ὡραῖο ἔθιμο—δίδοντες καὶ λαμβάνοντες—εὑρίσκονται σὲ χαρούμενο συναγερμό Καὶ μὲ τὸ δίκηο τους. Ποιὸς δὲν ἔζησε τὴ γλυκειὰ προσμονὴ τοῦ δώρου. Ποιὸς δὲν ξαγρύπνησε μικρὸς μὲ τὸ ὄνειρο αὐτοῦ ποὺ ἐρχόταν ἀπὸ τὴν καμινάδα, ἀπρόσκλητο ἀλλ' εὐπρόσδεκτο, σταλμένο ἀπὸ κάποια ἀγαθοποιὸ θεότητα μὲ τὴ συνεργία φιλικῶν προσώπων, τυλιγμένο στοὺς ἀτμοὺς τόσων ὡραίων μύθων καὶ παραδόσεων, γιὰ νὰ πλημμυρίσῃ τὸν ἀποδέκτη μὲ χαρά. Παιδιάστικες ἀγωνίες... Καὶ ὅμως. Τόσο βαθειὰ ἀνθρώπινες, τόσο πολὺ ριζωμένες στὴν καρδιά. Ὅλοι μας ζοῦμε καὶ τρεφόμεθα μὲ τὴν ἐλπίδα—τὸ ὄνειρο αὐτὸ ποὺ βλέπουμε πάντα ξυπνητοί—ὅτι θὰ λύσουμε τὸ οἰκονομικό μας πρόβλημα, ὅτι θὰ ἀποκτήσουμε τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα. ὅτι, ὅτι... Καὶ ζητοῦν μερικοὶ τὴν ἱκανοποίησί της στὰ χαρτιὰ ποὺ δίνουν καὶ παίρνουν τὶς μέρες αὐτές.

***

Εἶναι καὶ τὸ Λαχεῖο Συντακτῶν ὅμως στὴν ὑπηρεσία τοῦ Ἅϊ Βασίλη. Ὁ γνησιώτερος καὶ πιστότερος ὀπαδός του. Ἡ παρουσία του τὶς μέρες αὐτὲς πῆρε τὴ δύναμι ἐθίμου. Πολλοὶ τὸ χρησιμοποιοῦν γιὰ δῶρο. Ἄλλοι περιμένουν τὰ δῶρα του. Στοὺς χαμένους ἀφήνει τὴ μικρή, τὴν ἀσήμαντη ζημία τῶν 30.000 δρχ. ποὺ μέσα στὰ τόσα ἔξοδα τῶν ἑορτῶν περνάει σχεδὸν ἀπαρατήρητη καὶ ἰσοφαρίζεται ἀπὸ τὴ συμμετοχὴ στὶς κληρώσεις, ποὺ μοιάζει μὲ συμμετοχὴ σὲ μεγάλο παιγνίδι μὲ μικρὴ ἀμίζα. Κερδίζεις πολλὰ ἂν κερδίσῃς Χάνεις ἐλάχιστα ἂν χάσῃς. Λίγα βάνετε πολλὰ παίρνετε ὅπως θὰ ἔλεγε ἕνας γκρουπιέρης σὲ ἀνάλογη περίστασι.

Εἴθε ὁ Ἅϊ Βασίλης, ἀγαπητὲ ἀναγνώστη, νὰ σὲ ἐπισκεφθῇ Εἴθε νὰ κρούσῃ εὐνοϊσμένα τὴν πόρτα σου γιὰ νὰ σοῦ δώσῃ αὐτὴ τὴν χαρὰ ποὺ ἔχεις καιρὸ νὰ νοιώσῃς. Τίποτε αὐτὴ τὴ στιγμὴ δὲν τὸ ἀποκλείει νὰ συμβῇ. Φρόντισε μόνο νὰ τοῦ βγάλῃς τὸ εἰσιτήριο Δὲν ἔχει παρὰ μόνο 30.000. **Κ.**

Ὁ «ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ» Πατρῶν
εὔχεται εἰς τοὺς ἀναγνώστας του αἴσιον
καὶ εὐτυχὲς τὸ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1953

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἡ «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ», εἰς σχόλιον, τονίζει ὅτι ἡ προσφορὰ τοῦ Στάλιν γεννᾷ ἀπεριόριστον δυσπιστίαν καὶ ἐπιφύλαξιν. Καὶ ἐπιλέγει: «Παρὰ ταῦτα, εὐχόμεθα νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ συνάντησις τῶν δύο ἀρχηγῶν καὶ ἂς διατηρήσωμεν μίαν ἀμυδρὰν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γεφυρωθῇ κατὰ ἕνα οἱονδήποτε τρόπον τὸ φοβερὸν χάσμα μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως».

Ὁ «ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ», εἰς ἄρθρον, τονίζει: Ἂς προσέξῃ ὁ στρατάρχης Παπᾶγος. Μὲ τοὺς φαύλους δὲν θὰ νικήσῃ. Πρέπει εἰς ὅλας τὰς ὑπηρεσίας, σ' ὅλα τὰ κλειδιὰ τοῦ Κράτους, ἡ Κυβέρνησις νὰ τοποθετήσῃ δικούς της ἀνθρώπους καὶ ν' ἀντικαταστήσῃ ἀμέσως τοὺς παλαιοκομματικούς. Ἡ Κυβέρνησις, αὐτὴν τὴν στιγμήν, παίζει κορῶνα—γράμματα, τὸ ἔργον ποὺ τῆς ἀνέθεσεν ὁ λαός.

Ἡ «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ», εἰς ἄρθρον τονίζει ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν παρέλκυσιν ἢ ἐπιδείνωσιν τοῦ προβλήματος τῆς Τεργέστης. Εὔχεται, ἀντιθέτως, νὰ ἐξευρεθῇ τὸ ταχύτερον λύσις του σύμφωνος πρὸς τὸ δίκαιον. Δὲν πιστεύει ὅμως ὅτι ἡ ὕπαρξίς του ἀφορᾷ καθ' οἱονδήποτε τρόπον τὴν ἐπικαιρότητα ἢ τὴν σταθερότητα τῆς καταβαλλομένης προσπαθείας διὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ὀργάνωσιν τῆς ἀμύνης τῆς Ἑλλάδος, τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ τῆς Τουρκίας.

Ὁ «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ», δημοσιεύει ἄρθρον τοῦ κ. Θεμ. Τσάτσου, ὁ ὁποῖος ἀναφέρει ὅτι ἡ ἰδέα συνενώσεως τοῦ δημοκρατικοῦ κόσμου—καὶ αὐτοῦ ὁ ὁποῖος ἐψήφισε Συναγερμὸν—κατακτᾷ ἔδαφος, διὰ νὰ ὑπάρξῃ διαδοχὴ τοῦ Συναγερμοῦ καὶ νὰ μὴ ἐπιτύχῃ ὁ κομμουνισμὸς αὐτὸ ποὺ ἐπιδιώκει μὲ τὴν φθορὰν τοῦ κυβερνῶντος κόμματος.

Ἡ «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΗΜΕΡΑ», εἰς ἄρθρον, συνιστᾷ τὴν ἄμεσον ρύθμισιν τοῦ ἐργατικοῦ ζητήματος, διότι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῶν παραγωγικῶν τάξεων ἐπιδεινοῦται. Αἱ βιομηχανίαι Γηλαβάνη καὶ Μουρτζούκου εἰς τὸν Βόλον καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Πυριτιδοποιεῖον εἰς Ἀθήνας ἀπολύουν τοὺς ἐργάτας των.

Τὸ «ΕΜΠΡΟΣ», εἰς ἄρθρον, τονίζει: «Θὰ ἦσαν εὐτυχεῖς οἱ λαοὶ ἂν ἐπείθοντο ὅτι ἡ συνάντησις μεταξὺ Ἀϊζενχάουερ—

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελ.)